

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 3. juli 2019 – Bankia

(Sag C-486/16) ([1](#))

»Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – artikel 6 og 7 – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – vilkår om førtidig ophævelse af en aftale om lån med pant i fast ejendom – artikel 99 i Domstolens procesreglement – spørgsmål, der er identisk med et spørgsmål, Domstolen allerede har afgjort, eller hvis besvarelse klart kan udledes af retspraksis – den nationale retsinstans’ beføjelser i forbindelse med et kontraktvilkår, der kvalificeres som »urimeligt« – erstatning af det urimelige kontraktvilkår med en bestemmelse i national ret – effektivitetsprincippet – princippet om proceduremæssig selvbestemmelse«

1. *EU-ret – direkte virkning – nationale procedureregler – betingelser for anvendelse – overholdelse af ækvivalens- og effektivitetsprincippet*

(jf. præmis 37 og 39)

2. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – procedure vedrørende realisering af pant i fast ejendom – national ret i anden instans’ afgørelse, hvorved der er anordnet indledning af en fuldbyrdelsesprocedure som følge af tilsidesættelse af forpligtelser, der følger af en aftale om lån i fast ejendom, bindende for en national ret i første instans – aftale, der indeholder et vilkår, der er blevet anset for urimeligt i en endelig dom, som ikke har fået retskraft – lovlighed – overensstemmelse med effektivitetsprincippet*

(Rådets direktiv 93/13, art. 7, stk. 1)

(jf. præmis 44-50 og konkl.)

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler af 5. april 1993 og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede er til hinder for, at en national ret i første instans er bundet af en afgørelse, der tidligere er blevet truffet af en national domstol, hvorved det fastslås, at der skal indledes en fuldbyrdelsesprocedure, idet der blev taget hensyn til grovheden af forbrugerens tilsidesættelse af sine forpligtelser i henhold til aftalen om lån med pant i fast ejendom, selv om denne aftale indeholder et vilkår, der er blevet anset for urimeligt i en tidligere dom, som er blevet endelig, men som ikke har fået retskraft i national ret.

1 – EUT C 441 af 28.11.2016.